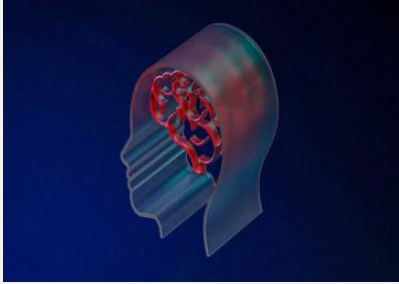

هوش مصنوعی مقاله نوشت!

به نظر می‌رسد الگوریتم‌ها اکنون می‌توانند حتی مقالات دانشگاهی هم درباره خودش بنویسند چرا که الگوریتم هوش مصنوعی تولید متن GPT-3 اخیراً موفق به انجام این کار شده است.

به نظر می‌رسد الگوریتم‌ها اکنون می‌توانند حتی مقالات دانشگاهی هم درباره خودش بنویسند چرا که الگوریتم هوش مصنوعی تولید متن GPT-3 اخیراً موفق به انجام این کار شده است.

به گزارش ایسنا، در مقاله‌ای که اخیراً توسط Scientific American منتشر شده است، "المیرا عثمانوویچ تونستورم" محقق سوئدی اعلام کرد که این کار را در ابتدا به عنوان یک آزمایش ساده آغاز کردند تا دریابند چگونه الگوریتم تولید متن GPT-3 اوپن‌آی‌آی می‌تواند در مورد خودش متنی بنویسد اما در پایان محققان شگفت زده شدند.

فرمان اولیه‌ای که تونستورم در این تولید کننده متن وارد کرد به اندازه کافی ابتدایی بود، او نوشت: یک پایان نامه دانشگاهی در ۵۰۰ کلمه درباره GPT-3 بنویسید و منابع علمی و استنادات را در متن اضافه کنید.

این محقق که تمرکز اصلی او در دانشگاه گوتنبرگ سوئد بر علوم اعصاب و فناوری سلامت است، گفت که وقتی الگوریتم شروع به نوشتن یک پایان نامه واقعی کرد، او شگفت زده شد.

تونستورم خاطرنشان کرد: تنها دو ساعت طول کشید تا GPT-3 این مقاله را بنویسد، به نظر می‌رسد نتیجه کار نسبتاً شبیه سایر مقالات علمی بود.

عنوان مقاله نیز "آیا GPT-3 می‌تواند با کمک خود و با کمترین دخالت انسانی یک مقاله آکادمیک بنویسد؟" بود.

نسخه پیش از انتشار به مدرکی، معمولاً مقاله مجله، که پیش از انتشار رسمی، چاپ شود یا بخشی از یک اثر که پیش از انتشار تمام اثر، منتشر و توزیع شده باشد گفته می‌شود.

تونستورم پس از نگارش مقاله از هوش مصنوعی پرسید که آیا در نگارش آن با تعارض منافع روبرو بوده یا خیر که هوش مصنوعی جواب خیر داد. تونستورم در گام بعد مجوز انتشار مقاله را از هوش مصنوعی گرفت و حالا این مقاله را برای مجله‌ای که نامش اعلام نشده، ارسال کرد تا داوری شود. تعارض منافع یا تزام منافع (Conflict of interest) به شرایطی گفته می‌شود که افراد یا نهادها (دولت، رسانه، کسب و کار و مانند آن) با انتخاب وظایف خود یا منافع شخصی یا گروهی مجزا مواجه می‌گردند.

حواشی هوش مصنوعی

تاریخچه توسعه هوش مصنوعی پر از فراز و نشیب بوده است و در برهه‌هایی از زمان علاقه و بودجه اختصاص داده شده به آن کاهش یافته است. بدون پافشاری دانشمندان، هوش مصنوعی هیچ‌گاه در وضعیت کنونی قرار نمی‌گرفت و بخش جدایی‌ناپذیری از زندگی روزمره ما نمی‌شد.

هوش مصنوعی به آسان‌تر شدن پیشرفت‌های علمی کمک کرده است و به نظر می‌رسد توانایی‌های هوش مصنوعی محدود به قوه تخیل ما و قدرت رایانه‌ها است. در حالی که مزایای هوش مصنوعی واضح و روشن است، اختلاف نظرهایی نیز پیرامون این فناوری وجود دارد.

ما روزانه با هوش مصنوعی در ارتباط هستیم و از آن استفاده می‌کنیم اما با این حال هنوز تردیدهایی در مورد استفاده از این فناوری وجود دارد. بعضی از افراد نگران تسلط ربات‌ها بر جهان هستند، این در حالی است که برخی از مشکلات اخلاقی کنونی این فناوری بررسی فوری و اساسی می‌طلبند.

یک شبکه‌ی مصنوعی یادگیری عمیق که داده‌های آموزشی آن برای دستیابی به عملکرد فوری محدود شده است دیدگاهی ساده اما مملو از نژادپرستی و کلیشه‌های جنسیتی از خود نشان می‌دهد. برای مثال سیستم گوگل که در تشخیص چهره دچار اشتباه می‌شد یا الگوریتم آمازون که هنگام استخدام مردان را به زنان ترجیح می‌داد. البته این مشکل در درجه‌ی اول متوجه اپراتور است که در مورد

نحوه عملکرد شبکه مصنوعی تصمیم می گیرد و نمی تواند در نتیجه ی خطای الگوریتم باشد.

از سوی دیگر پدیده ی نگران کننده تری نیز در آخرین نسخه یک ربات به نام "GPT-۳" رخ داد. این ربات گاهی در هنگام گفتگو به دروغگویی روی می آورد. این موضوع نشان می دهد که امکان انحراف در هوش مصنوعی وجود دارد.

یکی از پیشرفت های مهم در حوزه هوش مصنوعی در سال ۱۹۹۷ رخ داد زمانی که یک برنامه رایانه ای به نام "Deep Blue" توانست "گری کاسپاروف" (Garry Kasparov) قهرمان شطرنج جهان را شکست دهد. اگرچه "Deep Blue" با سیستم های مبتنی بر یادگیری امروزی بسیار تفاوت داشت اما توانست با بررسی احتمالات مختلف برای پیروزی در بازی رقیب خود را شکست دهد. امروزه این سیستم ها کاربردهای زیادی در تشخیص الگوها، پردازش داده ها، پیش بینی و مدل سازی دارند.

یکی از کاربردهای پیشگامانه یادگیری ماشینی مربوط به حوزه داروسازی است. هوش مصنوعی یک دستیار قدرتمند برای محققان و دانشمندان است که به آنها در یافتن داروهای جدید و کشف کاربردهای جدید برای داروهای قدیمی کمک می کند.

الگوریتم های یادگیری عمیق اهمیت زیادی دارند. این الگوریتم ها نه تنها می توانند مجموعه ای از داده ها به ویژه داده هایی که برای انسان قابل درک نیستند را تشخیص دهند، بلکه قادرند این داده ها را به طور خودکار طبقه بندی کنند.

اهمیت به حداقل رساندن مدت زمان کشف دارو و تولید سریع آن به صورت تجاری در طول همه گیری کووید-۱۹ به خوبی مشخص شد. کاهش اثرات همه گیری تنها با تلاش شرکت های داروسازی امکان پذیر بود.

همانطور که پیش تر به آن اشاره شد توسعه هوش مصنوعی امری اجتناب ناپذیر است و به جای مبارزه با آن باید به دنبال افزایش مزایای آن باشیم و با درک محدودیت های این فناوری مقرراتی برای تضمین ایمنی افراد وضع کنیم.

هوش مصنوعی روزی از ما پیشی می گیرد، در تفکر خود کارآمدتر می شود، الگوهای نامشخص برای انسان را کشف می کند و توانایی هایی برای پیش بینی بهتر رویدادها کسب می کند. پیشرفت واقعی زمانی رخ می دهد که هوش مصنوعی بتواند به صورت مستقل الگوریتم های جدید و کارآمد طراحی کند.

همانطور که هوش مصنوعی در حال آموختن در مورد جهان است ما نیز در مورد نحوه تفکر آن اطلاعات جدیدی کسب می کنیم. با بهره گیری درست از تجارب فعلی می توانیم مطمئن شویم که هوش مصنوعی تبدیل به تهدیدی برای انسان ها نخواهد شد و بالعکس کمکی مفید برای انسان ها خواهد بود.